

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. októbra 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Európska chemická agentúra, Holandské kráľovstvo, Európska komisia

(Vec C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 57 — Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy — Identifikácia — Článok 2 ods. 8 písm. b) — Výnimka — Článok 3 bod 15 — Pojem „medziprodukt“ — Akrylamid)

(2017/C 437/06)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľky: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (v zastúpení: E. Mullier a R. Cana, avocats, D. Abrahams, barrister)

Ďalší účastníci konania: Európska chemická agentúra (v zastúpení: M. Heikkilä a M. W. Broere, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck a S. Raes, advocaten), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. Bulterman a B. Koopman, splnomocnené zástupkyne), Európska komisia (v zastúpení: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) a SNF SAS znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska chemická agentúra (ECHA).
3. Holandské kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 48, 8.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-687/15) ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Závery Rady Európskej únie o svetovej rádiokomunikačnej konferencii Medzinárodnej telekomunikačnej únie v roku 2015 — Článok 218 ods. 9 ZFEÚ — Odchýlenie sa od stanovenej právnej formy — Neuvedenie právneho základu)

(2017/C 437/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: L. Nicolae a F. Erlbacher, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: I. Šulce, J.-P. Hix a O. Segnana, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil a M. Hedvábná, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a K. Stranz, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda a D. Colas, splnomocnení zástupcovia), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: C. Brodie, M. Holt a D. Robertson, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Holmes, barrister)

Výrok rozsudku

1. Závěry Rady Európskej únie o svetovej rádiokomunikačnej konferencii 2015 (WRC-15) Medzinárodnej telekomunikačnej únie (ITU), prijaté 26. októbra 2015 na jej 3419. zasadnutí v Luxemburgu, sa zrušujú.
2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.
3. Česká republika, Spolková republika Nemecko, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 68, 22.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgicko) – Argenta Spaarbank NV/ Belgische Staat

(Vec C-39/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Smernica 90/435/EHS — Článok 1 ods. 2 a článok 4 ods. 2 — Materské a dcérske spoločnosti v rozličných členských štátoch — Spoločný systém zdaňovania — Odpočítateľnosť zdaniteľného zisku materskej spoločnosti — Vnútroštátne ustanovenia, ktoré majú odstrániť dvojité zdanenie ziskov rozdeľovaných dcérskymi spoločnosťami — Nezohľadnenie existencie súvislosti medzi úrokmi pôžičiek a financovaním podielov, z ktorých sa vyplatili dividendy)

(2017/C 437/08)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Argenta Spaarbank NV

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 2 smernice Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je článok 198 bod 10 zákonníka o dani z príjmov z roku 1992, zosúladeného kráľovským nariadením z 10. apríla 1992 a potvrdeného zákonom z 12. júna 1992, na základe ktorého nie sú úroky z pôžičky zaplatené materskou spoločnosťou odpočítateľné zo zdaniteľného zisku tejto materskej spoločnosti až do výšky rovnajúcej sa dividendám, na ktoré sa už uplatňuje daňové odpočítanie, a ktoré uvedená materská spoločnosť dostane za podieľ na základnom imaní dcérskych spoločností držané kratšie ako jeden rok, hoci tieto úroky nesúvisia s financovaním týchto podielov.